

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017010045
Dátum vydania rozhodnutia: 16. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2017010045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci vyžiadanej osoby I. F. v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 16. januára 2018 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby I. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/26/2017, z 15. decembra 2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby I. F. z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6Ntc/26/2017, z 15. decembra 2017 rozhodol podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „ZEZR“) o vzatí vyžiadanej osoby I. F. do predbežnej väzby. Lehota väzby začala plynúť 14. decembra 2017 od 13.45 hod. a menovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Zároveň krajský súd rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o nenahradení predbežnej väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Podľa názoru krajského súdu sú splnené zákonné podmienky ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov na vzatie I. F. do predbežnej väzby. Proti I. F. nie je na území Slovenskej republiky vedené žiadne trestné stíhanie, zároveň nemá na území Slovenskej republiky žiadny nevykonaný trest odňatia slobody. V súčasnosti v Maďarsku bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz, pričom ide o jeho vydanie na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka a 8 mesiacov. Od roku 2008 (ako vplynulo z výsluchu) sa menovaný zdržiava na území Slovenskej republiky, zmenil trvalý pobyt do Y. (čo vyplýva z lustrácii) a zdržiava sa bez prihlásenia v obci K.. Z jeho výsluchu vyplynulo, že bol v Maďarsku dvakrát súdne trestaný, podmienený trest mu bol premenený na trest nepodmienečný, pretože sa k úradníkovi v Maďarsku nedostavil (ospravedlňoval to prácou v F.), pričom o výsledok pojednávania sa nezaujímal, napriek tomu, že mal vedomosť o konaní v Maďarsku (a do Maďarska chodí pravidelne na návštevu k matke). Jeho tvrdenia o tom, že má prechodný pobyt v obci K. ako aj o tom, že riadne pracuje, sa nezakladajú na pravde. V obci K. prechodný pobyt nahlásený nemá, nemá s obcou ani podpísanú nájomnú zmluvu, túto zmluvu má podpísanú len jeho súčasná priateľka. Tiež z lustrácie v registri obyvateľov nevyplýva, že by bol otcom 8-mesačného dieťaťa. Nepotvrdilo sa ani jeho tvrdenie, že je zamestnaný, nakoľko z listín

oboznámených v rámci výsluchu vyplynulo, že pracovný pomer bol s ním ukončený dňa 11. decembra 2017. Na základe vyššie uvedeného je tak možné dospieť jednoznačne k záveru, že zadržaná osoba sa vyhýba vykonaniu zvyšku trestu, ktorý mu bol uložený na území Maďarska. V prípade jeho prepustenia na slobodu by podľa názoru krajského súdu hrozilo, že tento nezotrvá na území Slovenskej republiky a ohrozí, resp. znemožní tak dosiahnutie účelu v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, ktorý bol vydaný Okresným súdom v Tatabánya, Maďarsko, dňa 15. novembra 2017, sp. zn. Szv.765/2015/13. Je nevyhnuté zabezpečiť jeho prítomnosť prostredníctvom inštitútu predbežnej väzby, kým maďarská strana, ktorá má záujem na jeho vydaní, predloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Krajský súd v Trnave preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia. Pokiaľ ide o výrok II. krajský súd dospel k záveru, že ponechanie zadržanej osoby na slobode by aj po zohľadnení účinkov dohľadu probačného a mediačného úradníka (i s uložením primeraných povinností a obmedzení) výrazne zvýšilo riziko zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze (podmienky probačného dohľadu porušil v Maďarsku). Krajský súd preto zadržanej osobe nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.“ Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť I. F., ktorú doposiaľ neodôvodnil (č. l. 37). Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom ako nezamietol sťažnosť z dôvodu podľa § 193 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) Trestného poriadku, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimo trestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby I. F., nie je dôvodná. Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch, a že v rámci konania bolo postupované bezchybne za dodržania všetkých procesných predpisov upravujúcich konanie o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Rozhodnutie o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, ani opodstatnenosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku cudzozemského súdu a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe je však sudca povinný zistiť, či pozbavením osobnej slobody vyžiadanej osobe bude naplnený účel predbežnej väzby a to je - zabezpečenie prítomnosti zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežná väzba nie je obligatórna a zadržanú osobu možno ponechať na slobode. Sudca má obligatórnu povinnosť pred rozhodnutím o predbežnej väzbe vypočítať vyžiadanú osobu (§ 15 ods. 2 ZEZR) a v rámci tohto výsluchu umožniť jej vyjadriť sa minimálne k návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Vyššie uvedené bolo naplnené a krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne a presvedčivo vysvetlil a odôvodnil svoje závery, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Preto najvyšší súd nepovažuje za nevyhnutné opätovne rozoberať právne a procesné závery, ktoré viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do väzby a preto v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave. Žiada sa dodať, že v zmysle § 15 ods. 5 ZEZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že predbežná väzba má len krátkodobý dočasný charakter a preto v krátkom čase bude vo veci opätovne rozhodované. Dňa 14. decembra 2017 o 13.45 hod. bol príslušníkmi Policajného zboru (č. l. 13-14) zadržaný I. F. a nasledujúci deň, t. j. 15. decembra 2017 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave na Krajský súd v Trnave návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č. l. 2-3). Na podklade tohto návrhu rozhodol krajský súd po predchádzajúcom výsluchu I. F. za prítomnosti jeho obhajcu a

tlmočníka o jeho vzatí do predbežnej väzby. Okrem splnenia formálnych podmienok predbežnej väzby je v posudzovanej veci splnená aj materiálna podmienka spočívajúca v existencii konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva dôvodná obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode. Okolnosti odôvodňujúce hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu. Nevyhnutnosť zabezpečenia prítomnosti I. F. na území Slovenskej republiky je daná, čo celkom zrozumiteľne a výstižne vysvetlil krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia. Preto hrozí reálna obava, že menovaný by mohol opustiť územie Slovenskej republiky, čím by došlo k zmareniu účelu predbežnej väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené pri absencii konkrétnych sťažnostných námietok vyžiadanej osoby podrobil napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo všeobecnému prieskumu. Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia a preto najvyšší súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby I. F. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.